

A TANÁCS 2008/617/IB HATÁROZATA

(2008. június 23.)

az Európai Unió tagállamainak különleges intervenciók egységei közötti együttműködés javításáról
válsághelyzetekben

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 30. cikkére, 32. cikkére, valamint 34. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Osztrák Köztársaság kezdeményezésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A Szerződés 29. cikke kimondja, hogy az Unió célja, hogy a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a tagállamok közös fellépésének kidolgozásával biztosítsa a polgárok magas szintű biztonságát egy olyan térségben, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapul.
- (2) Az Európai Unió tagállamainak állam- és kormányfői 2004. március 25-i, a terrorizmus elleni szolidaritási nyilatkozatukban nyilvánították azon határozott szándékukat, hogy a tagállamok minden rendelkezésükre álló eszközt mozgósítsanak annak érdekében, hogy terrorista támadás esetén az érintett tagállamnak vagy csatlakozó államnak – politikai hatóságai kérésére – saját területén segítséget nyújtsanak.
- (3) A 2001. szeptember 11-i támadásokat követően a rendőrségi vezetők munkacsoportjának égisze alatt megindult az együttműködés a tagállamok valamennyi bűnüldöző hatóságának különleges intervenciók egységei között. „Atlasz” elnevezésű hálózatuk 2001 óta számos szemináriumot tartott, tanulmányt készített, tárgyi cserét és közös gyakorlatot hajtott végre.
- (4) Egyetlen tagállam sem rendelkezik a lehetséges, különleges beavatkozást igénylő, különleges vagy nagy horderejű válsághelyzetek hatékony kezeléséhez szükséges valamennyi eszközzel, erőforrással és szakértelemmel. Különös jelentősége van ezért annak, hogy minden tagállam kérhesse más tagállamok segítségét.
- (5) A különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i 2008/615/IB tanácsi határozat ⁽³⁾ („prümi határozat”) és különösen annak 18. cikke szabályozza a nagy tömegeket vonzó eseményekkel és hasonló nagyszabású eseményekkel,

valamint katasztrófákkal és súlyos balesetekkel kapcsolatos, tagállamok közötti rendőrségi segítségnyújtás formáit. Ez a határozat nem terjed ki a prümi határozat 18. cikkében meghatározott nagy tömegeket vonzó eseményekre, természeti katasztrófákra vagy súlyos balesetekre, de kiegészíti a prümi határozatnak a tagállamok közötti, egyéb helyzetekre – azaz személyekre, vagyontárgyakra, infrastruktúrára vagy intézményekre súlyos, közvetlen fizikai fenyegetést jelentő, ember által előidézett válsághelyzetekre, a különösen túszejtésre, repülőgép-eltérítésre és hasonló eseményekre – vonatkozó, különleges intervenciók egységei által történő rendőrségi segítségnyújtás formáit előirányzó rendelkezéseit.

- (6) Ezen jogi keret és az illetékes hatóságokat feltüntetett összeállítás rendelkezésre állásával a tagállamok egy ilyen válsághelyzet esetén gyorsan reagálhatnak és időt takaríthatnak meg. Ezenkívül a tagállamoknak az ilyen válsághelyzetek és különösen a terrorcselekmények megelőzésére vonatkozó képességének és az azokra való reagálási képességének a megerősítése céljából alapvető fontosságú, hogy a különleges intervenciók egységei rendszeresen találkozzanak és közös képzéseket szervezzenek a kölcsönös tapasztalatok hasznosítása érdekében,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat általános szabályokat és feltételeket állapít meg annak céljából, hogy egy adott tagállam különleges intervenciók egységei segítséget nyújthassanak és/vagy műveletet hajthassanak végre egy másik tagállam (a továbbiakban: a megkereső tagállam) területén abban az esetben, ha a megkereső tagállam erre az egységeket felkérte, azok pedig hozzájárultak ehhez valamely válsághelyzet megoldása érdekében. A megkereső tagállam és a megkeresett tagállam az e határozatot kiegészítő gyakorlati részletekről és végrehajtási rendelkezésekről közvetlenül állapodik meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

- a) „különleges intervenciók egység”: egy tagállam bármely olyan bűnüldöző egysége, amelynek szakterülete a válsághelyzetek kezelése;

⁽¹⁾ HL C 321., 2006.12.29., 45. o.

⁽²⁾ A 2008. január 31-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

- b) „válsághelyzet”: bármely olyan helyzet, amikor egy tagállam illetékes hatóságai joggal feltételezik, hogy egy bűncselekmény súlyos, közvetlen fizikai fenyegetést jelent az érintett tagállamban tartózkodó személyekre, az ott található vagyontárgyakra, infrastruktúrára vagy intézményekre, különösen pedig a terrorizmus elleni küzdeletről szóló, 2002. június 13-i 2002/475/IB tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében említett helyzetek;
- c) „illetékes hatóság”: az a nemzeti hatóság, amely kérheti a különleges intervenció egységek bevetését, illetve engedélyt adhat arra.

3. cikk

Segítségnyújtás más tagállam részére

(1) Az illetékes hatóságokhoz intézett – a segítség jellegét, valamint az ebből következő műveleti szükségleteket meghatározó – kérésben a tagállamok kérhetik, hogy valamely válsághelyzet megoldása érdekében igénybe vehessék egy másik tagállam különleges intervenció egységeinek segítségét. A megkeresett tagállam illetékes hatósága e kérést elfogadhatja vagy elutasíthatja, vagy más jellegű segítséget ajánlhat fel.

(2) Az érintett tagállamok közötti megállapodás függvényében a segítségnyújtás állhat abból, hogy a megkeresett tagállam felszereléssel és/vagy szakértőkkel segíti a megkereső tagállamot, és/vagy annak területén műveletet hajt végre, szükség esetén fegyvereket használva.

(3) A megkereső tagállam területén végrehajtott műveletek esetén a segítséget nyújtó különleges intervenció egység tisztviselői jogosultak arra, hogy a megkereső tagállam területén támogatói minőségben járjanak el és meghozzanak a kért segítség megadásához szükséges minden intézkedést, amennyiben:

- a) tevékenységüket a megkereső tagállam felelőssége, felügyelete és irányítása mellett végzik, a megkereső tagállam jogával összhangban; és
- b) a saját nemzeti joguk szerinti hatáskörük keretein belül járnak el.

4. cikk

Polgári jogi és büntetőjogi felelősség

Amikor e határozat keretében egy tagállam tisztviselői egy másik tagállamon belül működnek és/vagy felszerelés használatára kerül sor, a prúmi határozat 21. cikke (4) és (5) bekezdésében, valamint 22. cikkében megállapított, polgári jogi és büntetőjogi felelősségre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 164., 2002.6.22., 3. o.

5. cikk

Találkozók és közös képzések

A részt vevő tagállamok biztosítják, hogy különleges intervenció egységeik – amennyiben szükséges – találkozókat tartsanak és közös képzéseket és gyakorlatokat szervezzenek abból a célból, hogy megosszák egymással a válsághelyzetek kezelésére vonatkozó tapasztalataikat, szakértelmüket, valamint általános, gyakorlati és technikai jellegű információkat. E találkozók, képzések és gyakorlatok finanszírozhatók az Unió pénzügyi programjai által – az Európai Unió költségvetési támogatásából való részesülés céljára – kínált lehetőségek keretében. Ebben az összefüggésben az Unió elnökségét betöltő tagállam törekszik annak biztosítására, hogy sor kerüljön ilyen találkozókra, képzésekre és gyakorlatokra.

6. cikk

Költségek

Az érintett tagállamok közötti eltérő megállapodás hiányában a megkereső tagállam viseli a megkeresett tagállam különleges intervenció egységeinek a 3. cikk alkalmazásával kapcsolatosan felmerülő műveleti költségeit, beleértve a szállítási és szállásköltségeket.

7. cikk

Más jogi eszközökkel való kapcsolat

(1) A Szerződés VI. címe alapján elfogadott egyéb aktusokban, különösen a prúmi határozatban vállalt kötelezettségeik sérelme nélkül:

- a) A tagállamok továbbra is alkalmazhatják a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó, 2008. június 23-án hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy szabályozásokat, amennyiben e megállapodások vagy szabályozások nem összeegyeztethetetlenek e határozat célkitűzéseivel.
- b) A tagállamok 2008. december 23. után köthetnek vagy hatályba léptethetnek a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy szabályozásokat, amennyiben ezek rendelkeznek e határozat céljainak kiterjesztéséről vagy kibővítéséről.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások és szabályozások nem érinthetik az e megállapodásokban és megegyezésekben nem részes tagállamokkal fennálló kapcsolatokat.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett megállapodásokról vagy szabályozásokról tájékoztatják a Tanácsot és a Bizottságot.

8. cikk

Záró rendelkezések

A Tanács Főtitkársága összeállítja és naprakészen tartja a tagállamok azon illetékes hatóságainak jegyzékét, amelyek a 3. cikk szerinti segítséget kérhetnek és segítségnyújtásra engedélyt adhatnak.

A Tanács Főtitkársága tájékoztatja az (1) bekezdésben említett hatóságokat az e cikk szerint összeállított jegyzéket érintő valamennyi változásról.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat 2008. december 23-án lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2008. június 23-án.

a Tanács részéről

az elnök

I. JARC
